

στάσιν στρεφόμενα πρὸς τὰ ἄνω, οὕτως ὥστε ἐφάπτονται πρὸς ἀλλή-
 λας αἱ ἄνω αὐτῶν ἐπιφάνειαι, τοῦθ' ὅπερ ἀποτελεῖ τὴν γενικωτέραν
 περίπτωσιν. Ἡ νικοτιανή ἀνορθοῖ τὰ ἀπλᾶ αὐτῆς φύλλα καὶ φέρει
 εἰς ἐπαφὴν πρὸς τὸν καυλόν. Τούναντίον δὲ τὰ φυλλάρια τοῦ λουπίνου,
 τῆς ῥοβινίας, τῆς γλυκυρρίζης, τῆς γλυκίνης, τῶν φασηόλων, τῶν ῥζα-
 λίδων, κλίνουν πρὸς τὰ κάτω, οὕτως ὥστε ἐφάπτονται ἀλλήλων διὰ
 τῶν κάτω ἐπιφανειῶν αὐτῶν. Τοιοῦτό τι ποιεῖ καὶ Ῥυγχωσία ἢ εὐχέις
 (*Rhynchosia praecatoria*), ἣς παρατίθενται εἰκόνες τῆς ἐν ἐγρηγόρ-
 σει στάσεως (εἰκὼν 3) καὶ τῆς ἐν ὕπνῳ (εἰκὼν 4). Ἡ Ῥυγχωσία τυγχάνει

κομψότατον κοσμη-
 τικὸν φυτὸν ἐκ τῆς
 οἰκογενείας τῶν Ὀ-
 σπρισειδῶν, ἐμφανίζον
 πλείστας ὁμοιότητας
 πρὸς τὸν κοινὸν φα-
 σήolon. Αἱ κινήσεις
 τῶν φυλλαρίων αὐτῆς
 παράγονται κατ' ἀκο-
 λουθίαν μεταβολῶν
 τοῦ σχήματος τῶν βα-
 σικῶν μερῶν τοῦ τε
 κυρίου καὶ τῶν δευ-
 τερευόντων μίσχων,
 ἅπερ ἐκλήθησαν, ὡς
 εἵπομεν καὶ ἄνωτέρῳ
 περὶ Μιμόζης προκει-
 μένου, οἷδατα κινή-
 τήρια. Ἐπὶ ἄλλων
 ὅμως φυτῶν τὰ κινητὰ
 φύλλα δὲν φέρουσιν εὐ-
 διακρίτους τὰς παρὰ



Εἰκὼν 4.

τὴν βάσιν τοῦ μίσχου ἐξοιδήσεις ταύτας. Συνηθέστερον αἱ νυκτιτροπικαὶ
 κινήσεις παρατηροῦνται ἐπὶ τῶν κοτυληδόνων, τῶν ἀρχικῶν τούτων
 φύλλων, ἅπερ πρὸ τῆς συμφανοῦς βλαστήσεως διατελοῦσιν ἐγκλει-
 σμένα ἐν τῷ σπέρματι· ὅτε μὲν ἀνορθοῦνται καὶ τείνουσι πρὸς ἐφαρμο-
 γὴν διὰ τῶν ἄνω ἐπιφανειῶν αὐτῶν, ὅτε δὲ καταπίπτουσι καὶ κρέμαν-